

Arrest

nr. 87 393 van 11 september 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 26 april 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 26 maart 2012 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 7 mei 2012 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 juni 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 juli 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. RONDELEZ, die *loco* advocaat B. WELKENHUYSEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 18 mei 2011 dient verzoeker een aanvraag in tot het verkrijgen van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in functie van zijn vader van Portugese nationaliteit.

Op 20 december 2011 wordt verzoeker in het bezit gesteld van een F-kaart.

Op 26 maart 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing ten aanzien van zijn vader, die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Tegen deze beslissing dient verzoekers vader een annulatieberoep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gekend onder rolnummer 97 088.

Op 26 maart 2012 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, aan verzoeker ter kennis gebracht op 5 april 2012. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 42 quater van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gesteld aan het recht op verblijf van
Naam: M.G.S. Nationaliteit: India, Geboortedatum: (...)1988, Geboorteplaats: Khudda, Hoshiapur, Identificatienummer in het Rijksregister: (...), Verblijvende te (...).

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Betrokkene diende op 18/5/2011 een aanvraag in tot het bekomen van een verblijfskaart van een familielid van een EU-burger, zijnde zijn Portugese vader dhr. S.K.J.

Ten gevolge van de beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht van dhr. S.K.J. waarbij betrokkene zich vervoegde, wordt eveneens een einde gesteld aan het verblijfsrecht van betrokkene, overeenkomstig artikel 42quater van de wet van 15.12.1980.

Gezien de korte duur van het verblijf in België is het redelijk te stellen dat betrokkene zonder problemen moet in staat zijn terug te keren naar eigen land of zich te vestigen in een andere lidstaat waar de vader zelf aan de voorwaarden voldoet, onafgezien van eventuele humanitaire elementen in overeenstemming met art 42quater §1, 3°lid (wet 15.12.1980).”

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In het enig middel zet verzoeker het volgende uiteen:

“Verzoeker meent de volgende middelen te kunnen aanvoeren tegen de motivatie van de bestreden beslissing:

-Onterechte beslissing inzake verblijfsrecht van de heer S. K. J..

Het verblijfsrecht van verzoeker op Belgisch grondgebied is volledig afhankelijk van het verblijfsrecht van zijn vader, zoals blijkt uit artikel 42quater §1, 1° van de wet van 15 december 1980.

Op 26 maart 2012 werd beslist een einde te stellen aan het verblijfsrecht van de heer S.K. J. en daaruit is op 29 maart 2012 de beslissing gevolgd om ook een einde te stellen aan het verblijfsrecht van verzoeker.

Zoals echter blijkt uit het in het bundel gevoegde verzoekschrift voor de heer S.K. J. en de bijhorende stukken, dient de beslissing van verwerende partij inzake de heer S.K. J. vernietigd te worden en dient dus ook in dezelfde zin geoordeeld te worden aangaande de beslissing die inzake verzoeker werd genomen.

-Schending van de motiveringsplicht / schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Artikel 42quater §1, 3e lid van de wet van 15 december 1980 voorziet dat de minister of zijn gemachtigde, bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf, rekening houdt met de duur van het verblijf van de betrokkene in België, zijn leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.

De wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen voorziet in de artikelen 2 en 3 dat bestuurshandelingen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de beslissing de juridische en feitelijke overweging aan de grond van de beslissing moet vermelden alsook dat de motivering afdoende dient te zijn.

Verwerende partij gaf voor haar beslissing enkel de volgende motivering:

Gezien de korte duur van het verblijf in België is het redelijk te stellen dat betrokkene zonder problemen moet in staat zijn terug te keren naar eigen land of zich te vestigen in een andere lidstaat waar de partner zelf aan de voorwaarden voldoet, onafgezien van eventuele humanitaire elementen in overeenstemming met art 42quater §1, 3e lid (wet 15.12.1980).

Deze motivering is nietszeggend en de elementen die worden besproken onder artikel 42quater §1 derde lid worden helemaal niet besproken. Hiernaar wordt enkel in het algemeen verwezen terwijl de wet uitdrukkelijk voorziet dat verwerende partij rekening dient te houden met de vermelde elementen.

Verwerende partij dient in haar beslissing een duidelijke motivering te geven waaruit blijkt dat de wet op dit punt ook werd nageleefd. In de beslissing die inzake verzoeker werd genomen, komt dit geenszins naar voor, wel integendeel.

Dit vormt een schending van de motiveringsplicht en toont eveneens aan dat verwerende partij onvoldoende zorgvuldigheid aan de dag heeft gelegd bij haar onderzoek, op basis waarvan zij tot de beslissing kwam.

Immers blijkt nergens uit dat zij effectief onderzoek zou hebben gedaan naar de elementen die de wet uitdrukkelijk aangeeft.

Dat de bestreden beslissing van verwerende partij ook op deze grond dient te worden vernietigd."

2.2 Verzoeker stelt terecht dat zijn verblijfsrecht is beëindigd ten gevolge van de beëindiging van het verblijfsrecht van zijn vader die hij vervoegde. Waar verzoeker evenwel betoogt dat de beslissing met betrekking tot zijn vader dient te worden vernietigd waardoor ook zijn beslissing dient te worden vernietigd, kan hij niet worden gevolgd. Tegen de beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten van 26 maart 2012 met betrekking tot verzoekers vader S.K.J. is een annulatieberoep ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die bij arrest nr. 87 391 van 11 september 2012 het beroep heeft verworpen. Verzoekers beslissing kan bijgevolg niet worden vernietigd om reden van een, naar zijn mening, vernietigde beslissing van zijn vader, nu uit het voormeld arrest blijkt dat het middel met betrekking tot de beslissing van zijn vader ongegrond is verklaard.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 19 maart 2004, nr. 129.466; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). Het begrip 'afdoende' impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De motieven die de bestreden beslissing onderbouwen, kunnen op eenvoudige wijze in die beslissing gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Er wordt immers, met verwijzing naar de toepasselijke wetsbepaling (artikel 42quater van de Vreemdelingenwet) gemotiveerd dat een einde wordt gesteld aan verzoekers verblijfsrecht nu het verblijfsrecht van zijn vader die hij vervoegde, is beëindigd.

Waar verzoeker verwijst naar artikel 42quater, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet wordt dienaangaande in de bestreden beslissing het volgende gemotiveerd:

"Gezien de korte duur van het verblijf in België is het redelijk te stellen dat betrokkene zonder problemen moet in staat zijn terug te keren naar eigen land of zich te vestigen in een andere lidstaat waar de partner zelf aan de voorwaarden voldoet, onafgezien van eventuele humanitaire elementen in overeenstemming met art 42quater §1, 3°lid (wet 15.12.1980)."

De wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen legt aan de verweerder niet de verplichting op om alle elementen waarvan hij kennis heeft te vermelden in de bestreden beslissing. Het volstaat dat uitdrukkelijk wordt gemotiveerd waarom het verblijfsrecht van verzoeker wordt beëindigd. De formele motiveringsplicht houdt enkel in dat de bestuurde de gronden waarop de kwestieuze beslissing is gesteund erin kan terugvinden. Verweerder oordeelt dat de korte duur van verblijf in België van verzoeker hem in staat stelt terug te keren naar zijn eigen land of zich te vestigen in een andere lidstaat waar zijn vader aan de voorwaarden voldoet. Verzoeker toont aan de hand van zijn betoog niet aan dat deze motivering kennelijk onredelijk of onjuist is. Hij weerlegt het motief dat zijn verblijf in België slechts van korte duur was niet. Ook het feit dat de motivering summier is, laat niet toe te besluiten dat niet voldaan is aan de verplichtingen die voortvloeien uit de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991. Het determinerende motief waarop de bestreden beslissing is gebaseerd, wordt immers duidelijk vermeld. Tevens dient te worden benadrukt dat de formele

motiveringsplicht er niet toe leidt dat de motieven van de motieven, de motieven die reeds voortvloeien uit de toepasselijke reglementering of de motieven die evident zijn, dienen vermeld te worden (I. OPDEBEEK en A. COOLSAET, *Formele motivering van bestuurshandelingen in Administratieve Rechtsbibliotheek*, Brugge, die Keure, 1999, 167-168). Een schending van de formele motiveringsplicht wordt dan ook niet aangetoond.

In de mate verzoeker een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aanvoert, merkt de Raad op dat het zorgvuldigheidsbeginsel inhoudt dat aan de overheid de verplichting wordt opgelegd haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing haar oordeel moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken. Verzoeker meent dat in de bestreden beslissing slechts “*in het algemeen*” wordt verwezen naar artikel 42quater, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet en dat verweerder geen rekening houdt “*met de vermelde elementen*”.

Vooreerst merkt de Raad op dat uit het motief in de bestreden beslissing “*Gezien de korte duur van het verblijf in België is het redelijk te stellen dat betrokkene zonder problemen moet in staat zijn terug te keren naar eigen land of zich te vestigen in een andere lidstaat waar de partner zelf aan de voorwaarden voldoet, onafgezien van eventuele humanitaire elementen in overeenstemming met art 42quater §1, 3°lid (wet 15.12.1980).*”, blijkt dat verweerder wel degelijk rekening heeft gehouden met artikel 42quater, § 1, 3° van de Vreemdelingenwet. Verweerder verwijst in essentie naar de “*korte duur van het verblijf in België*”. Verweerder heeft aldus rekening gehouden met de persoonlijke situatie van verzoeker. Het feit dat verzoeker slechts gedurende een korte duur heeft verbleven in België wordt niet betwist noch weerlegd door verzoeker. Verzoeker die pas op 20 december 2011 in het bezit werd gesteld van een F-kaart kan bezwaarlijk het tegendeel beweren. Verzoeker maakt verder niet aannemelijk dat humanitaire redenen zich verzetten tegen een terugkeer naar het eigen land of een andere lidstaat. Het administratief dossier bevat verder geen aanwijzingen waaruit blijkt dat verweerder er ten onrechte geen rekening mee heeft gehouden. Verzoeker geeft in zijn middel evenmin elementen aan die zich *in concreto* verzetten tegen een beëindiging van zijn verblijfsrecht. Ter terechtzitting legt verzoekers raadvrouw de nadruk op het feit dat hij gehandicapt is. Zij laat echter na uiteen te zetten op welke wijze de ‘handicap’ van verzoeker hem belet de bestreden beslissing uit te voeren dan wel verweerder belet de beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht te nemen. Met andere woorden zet verzoekers raadvrouw niet uiteen dat de ‘handicap’ zich *in concreto* verzet tegen een beëindiging van het verblijfsrecht. Verweerder heeft, in tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt, blijkens de motieven in de beslissing een analyse gemaakt van de persoonlijke situatie van verzoeker. Verzoeker maakt met zijn uiteenzetting niet aannemelijk dat de motivering niet afdoende zou zijn of dat de beslissing op onzorgvuldige wijze zou zijn genomen. Verzoeker toont met zijn betoog geenszins aan dat verweerder op kennelijk onredelijke of onzorgvuldige wijze toepassing heeft gemaakt artikel 42quater, § 1, 1° van de Vreemdelingenwet.

Het enig middel is ongegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf september tweeduizend en twaalf door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN